

Pałuckie Krajobrazy

Pałuckie krajobrazy

czzerwony - 67 km

**Żnin - Rydlewo - Podgórzyn - Wenecja - Pniewy - Ostrówce - Szczepanowo - Barcin -
Lubostroń - Oporowo - Łabiszyn - Chomętowo - Dobrylewo - Wilczkowo - Żnin**

Naszą wyprawę rozpoczynamy w Żninie - mieście położonym w dnie rynny żnińskiej, pomiędzy dwoma jeziorami. Szlak rozpoczyna się przy budynku dworca Żnińskiej Kolei Powiatowej (u zbiegu ul. Dworcowej i Potockiego). Wyruszamy ulicą Potockiego (mijamy budynki Starostwa Powiatowego oraz Urzędu Miejskiego) i na skrzyżowaniu skręcamy w prawo. Jedziemy prosto ulicą 700-lecia. Po pewnym czasie naszą uwagę zwraca bryła kościoła pw. św. Floriana. Naprzeciw XV-sto wiecznej świątyni stoi klasycystyczny dworek biskupi z końca XVIII w., zwany Sufraganią. Stąd kierujemy się na zachód ulicą prowadzącą w kierunku rynku. Mijamy mostek na Gąsawce i za nim skręcamy w lewo (ul. Parkowa). Na kolejnym skrzyżowaniu skręcamy ponownie w lewo (ul. Sądowa; ulica w prawo prowadzi na rynek, gdzie znajduje się wieża z XV w. oraz Muzeum Ziemi Pałuckiej). Ponownie przekraczamy Gąsawkę i dojeżdżamy do skrzyżowania, na którym skręcamy w prawo (z lewej strony, na końcu ulicy, ponownie widać kościół pw. św. Floriana). Jedziemy ulicą Szkolną mijając park miejski i ogródki działkowe. Opuszczamy Żnin. Przed nami roztacza się krajobraz dna rynny żnińskiej - po prawej stronie drogi ciągnie się Jezioro Żnińskie Małe (Czaple), po lewej zaś - torfowiska i łąki.

Kierujemy się do Rydlewa (na rozjeździe w lewo). Jedziemy asfaltową drogą (przez cały czas po lewej stronie widoczna jest panorama Żnina). Za wsią szlak łączy się z drogą prowadzącą z miasta. My jedziemy prosto pokonując górkę (zbocze rynny żnińskiej).

W Podgórzynie dojeżdżamy do drogi powiatowej Żnin - Gąsawa. Skręcamy w prawo i wspomnianą drogą docieramy do Wenecji (warto zwrócić tutaj uwagę na budynek kuźni z pocz. XX w.), gdzie skręcamy w lewo (kierując się na Mogilno). Zaraz za wsią rozpoczynają się lasy. Po prawej stronie stoi pomnik (1969 r.; proj. T. Małachowski i J. Sowa) upamiętniający miejsce straceń 22 Polaków zamordowanych 18 grudnia 1939 r. przez hitlerowców.

Jedziemy prosto, po czym zgodnie ze znakiem, skręcamy w lewo do Pniew. Poruszając się drogą asfaltową podziwiamy urozmaicony krajobraz (od Pniew do okolic Wójcina będziemy poruszać się wzdłuż rynny wójcińsko - chomiąskiej). W centrum wsi warto zboczyć na chwilę ze szlaku, aby zobaczyć malowniczo położone Jezioro Pniewskie z pływającą wyspą (na brzeg prowadzi dróżka w prawo znajdująca się na ostrym zakręcie w centrum wsi).

Jadąc dalej docieramy do skrzyżowania, na którym skręcamy w prawo i udajemy się przez las do Ostrówiec. Przejeżdżamy przez wieś mijając ośrodek wypoczynkowy. Wjeżdżając na górkę możemy podziwiać widok na Jezioro Ostrowieckie. Za ostrym zakrętem skręcamy w lewo, w kierunku Wiktorowa (szlak pieszy niebieski oraz rowerowy niebieski i pomarańczowy biegną równolegle). Jedziemy przez ciekawie ukształtowany teren, mając cały czas po lewej stronie Jezioro Ostrowieckie. Mijamy zabudowę letniskową oraz wieś Wiktorowo. Docieramy do skrzyżowania na skraju lasu przy murowanej kapliczce. Skręcamy w lewo (szlak biegnie równolegle ze szlakiem pieszym niebieskim) i jedziemy skrajem lasu w stronę jeziora. Szlak zakręca w prawo i doprowadza nas do asfaltowej drogi (dojazd do ośrodka wypoczynkowego). Jedziemy w prawo i po pokonaniu ok. 200 m skręcamy prostopadle w lewo (w kierunku Źródełka św. Huberta). Malownicza droga prowadzi przez stary las

z pięknymi okazami dębów, buków i sosen. Uwagę zwraca również głąz narzutowy leżący w pobliżu szlaku. Po lewej stronie rozciąga się Jezioro Ostrowieckie, na brzegu którego sączą się źródelka i strumyki. Wśród nich na szczególną uwagę zasługuje Źródło św. Huberta, które podobno nie zamarza nawet w najtęjsze zimy. Ujęte w rynnę źródło, chronione jest jako pomnik przyrody. Po dłuższym czasie wyjeżdżamy z lasu, mijając kolejne zabudowania letniskowe.

Docieramy do drogi Żnin – Szczepanowo. Szlak pieszy skręca w lewo, my ruszamy w prawo. Jadąc po łuku w lewo mijamy przystanek PKS. Następnie, również po łuku, kierujemy się w prawo (po lewej stronie, przy skrzyżowaniu, stoi figura z 1912 r. poświęcona Jezusowi Królowi Chwały). Przed nami roztacza się krajobraz wysoczyzny morenowej. Kierujemy się na Szczepanowo.

Po lewej stronie widoczny jest komin cementowni w Bielawach oraz przykopalniana hałda. W Szczepanowie skręcamy w lewo i jedziemy do Barcina. Wjeżdżamy do miasta i poruszamy się prosto ulicą Mogileńską i 4-go Stycznia. Następnie, na skrzyżowaniu, skręcamy w lewo i zaraz w prawo. Przejeżdżamy przez rynek (w pobliżu neoromański kościół pw. św. Jakuba z pocz. XX w.) i ulicą św. Wojciecha, przekraczamy Noteć. Dojeżdżamy do skrzyżowania, przy którym znajduje się Wzgórze św. Wojciecha (według legendy głosił tutaj kazania św. Wojciech). Skręcamy w lewo, kierując się na Żnin (ul. Żnińska). Mijamy cmentarz i zaraz za nim skręcamy w prawo, w ulicę Podgórną (trzeba uważać, ponieważ brakuje tutaj znaku). Po lewej stronie mijamy oznakowany teren, gdzie znajdował się cmentarz żydowski (15 listopada 2007 r. odsłonięty został w tym miejscu kamień z tablicą pamiątkową poświęconą żydowskiej społeczności miasta).

Jedziemy prosto, początkowo utwardzoną drogą osiedlową, później drogą polną. Kierujemy się na prawo. Mijamy zakład produkcyjny i docieramy do skrzyżowania. Jedziemy dalej prosto, nadal poruszając się drogą polną (trasa wiedzie wśród pól i pojedynczych zabudowań). Na rozjeździe jedziemy prosto w kierunku zabudowań. Na kolejnym skrzyżowaniu (przy murowanej kapliczce) nadal poruszamy się prosto (przez las). Po pewnym czasie jedziemy chronioną aleją modrzewiową, a następnie aleją okazałych drzew liściastych, głównie lip. Doprowadzają nas one do bramy Pałacu Lubostroń – perełki polskiego klasycyzmu.

Ruszamy w prawo i za zakrętem ponownie skręcamy w prawo. Kierując się na Łabiszyn, mijamy zabudowania wsi Lubostroń, a następnie Oporowo (przy drodze znajduje się murowana kapliczka z figurą Matki Bożej, będąca pamiątką po synu, który zginął w płomieniach w 1876 r.).

Ulicą Barcińską wjeżdżamy do Łabiszyna – miasteczka położonego między ramionami Noteci (pierwsza wzmianka o miejscowości pochodzi z 1247 r.). Jadąc prosto, po prawej stronie, mijamy kościół pw. św. Mikołaja z końca XVI w., za którym skręcamy w lewo, w ulicę Mickiewicza. Po lewej stronie widzimy dworek z XVIII w., w którym obecnie mieści Łabiszyński Dom Kultury. Przejeżdżamy przez rynek (po prawej stronie mijamy budynek, w którym mieści się Urząd Miejski) i skręcamy w lewo, w ulicę 11 Stycznia. Prosto, ulicą Poznańską i 3 Maja, docieramy do trasy nr 253 Żnin – Łabiszyn. Szosę przecinamy prostopadle i wjeżdżamy na nieutwardzoną drogę. Odtąd szlak, przez blisko 10 km, wiedzie przez las. Zjeżdżamy na ścieżkę po prawej stronie i jedziemy prosto. Dopiero, gdy docieramy do wąskiej utwardzonej drogi, skręcamy w lewo. Po chwili skręcamy w prawo i nadal jedziemy leśną drogą. Po 9 km pojawiają się pierwsze zabudowania wsi Gąbin (na skraju lasu mijamy przydrożną kapliczkę). Jedziemy prosto, obok kolejnych zabudowań. Na skrzyżowaniu skręcamy w lewo i poruszamy się dalej drogą asfaltową. Opuszczając Gąbin widzimy po prawej stronie zabudowania Chomętowa i wieżę tamtejszego kościoła pw. św. Piotra i Pawła.

Na kolejnym skrzyżowaniu skręcamy w prawo i docieramy do Chomętowa. Droga w prawo prowadzi do wspomnianego już kościoła, my jedziemy w lewo. Za wsią droga rozwidła się. Kierujemy się na Żnin, ale zaraz za znakiem skręcamy w prawo, na drogę polną (przy rozwidleniu pozostałości

cmentarza ewangelickiego). Poruszamy się po terenie o urozmaiconym krajobrazie. W oddali widzimy wzniesienia porośnięte lasami (pasmo pagórków morenowych, zwane Jabłowskimi Górami). Otaczające trasę pola uprawne urozmaicają liczne drzewa i zarośla. Jadąc cały czas prosto, mijamy Redczyce i docieramy do Dobrylewa. Po prawej stronie rozciąga się Jezioro Dobrylewskie. Kierujemy się na Wilczkowo. Za wsią, po prawej stronie stoi figura z 1921 r. Jedziemy cały czas prosto drogą asfaltową. Dojeżdżając do Wilczkowa (tuż przed zabudowaniami wsi), po prawej stronie, widzimy pozostałości ewangelickiego cmentarza. Stanowią one porośniętą drzewami i krzakami „wyspę” otoczoną polem uprawnym. Z drogi dostrzec można dwa murowane słupy będące pozostałością cmentarnej bramy.

Ruszając dalej przejeżdżamy przez wieś Wilczkowo. Ponownie znajdujemy się w pobliżu krawędzi rynny polodowcowej. Po prawej stronie rozciąga się ciekawy widok na Jezioro Żnińskie Duże oraz Żnin.

Poruszamy się nadal drogą asfaltową. Docieramy do skrzyżowania, na którym skręcamy w prawo. Drogą, o dużym nachyleniu, zjeżdżamy na dno rynny żnińskiej (zbocza rynny na północno - wschodnim brzegu jeziora nazywane są Górami Wilczkowskimi). Szlak prowadzi wzdłuż brzegu Jeziora Żnińskiego Dużego do Żnina. Dojeżdżamy do skrzyżowania. Patrząc w lewo widzimy położony malowniczo na wzniesieniu kościół pw. św. Marcina. Szlak prowadzi jednak w prawo i dalej prosto ulicą Klemensa Janickiego. Na kolejnym skrzyżowaniu skręcamy ponownie w prawo, w ulicę Dworcową. Dojeżdżamy do dworca kolejki wąskotorowej, gdzie rozpoczęliśmy naszą wycieczkę.

Obiekty na szlaku warte uwagi:

- kościół pw. św. Floriana, dwór arcybiskupów gnieźnieńskich z XVIII w. (Muzeum Sztuki Sakralnej), wieża ratuszowa z XV w. i „Magistrat” – budynek z pocz. XX w. (Muzeum Ziemi Pałuckiej) w Żninie,
- budynek kuźni z pocz. XX w. w Wenecji,
- pomnik upamiętniający miejsce straceń 22 Polaków zamordowanych przez hitlerowców w lesie w pobliżu leśniczówki Balczewo,
- Jezioro Pniewskie z pływającą wyspą,
- Źródełko św. Huberta w okolicach Wiktorowa,
- figura Jezusa Króla Chwały z 1912 r. we Wójcinie,
- kościół pw. św. Jakuba, wzgórze św. Wojciecha oraz dawny cmentarz żydowski w Barcinie,
- zespół pałacowo - parkowy w Lubostroniu,
- kościół pw. św. Mikołaja w Łabiszynie,
- pozostałości ewangelickiego cmentarza we Wilczkowie,
- kościół pw. św. Marcina w Żninie,
- zróżnicowane pałuckie krajobrazy.

Szlak rowerowy Pałuckie krajobrazy wytyczony został przez znakarzy Pałuckiego Oddziału PTTK w Żninie w 2002 r. Prowadzi przez obszary o różnych formach ukształtowania terenu (rynna żnińska i wójcińsko - chomiąska oraz otaczająca je wysoczyzna morenowa; rzeźba terenu ukształtowana została w czasie ostatniego zlodowacenia) oraz zróżnicowanych sposobach zagospodarowania (typowe dla regionu tereny rolnicze, lasy). Pokonanie go pozwala na poznanie ciekawych krajobrazów typowych dla Pałuk, których znaczna część znajduje się w granicach Powiatu Żnińskiego.

Materiały (zdjęcia i teksty) zamieszczone na portalu internetowym www.znin.pl są własnością Starostwa Powiatowego w Żninie.

Przeznaczone są wyłącznie do użytku prywatnego.
Wszelkie ich wykorzystywanie w całości lub we fragmentach,
przetwarzanie bądź rozpowszechnianie bez zgody autorów jest zabronione.

Data dodania 11.06.2013

[wróć](#)